

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 19 § lagen om statsbudgeten

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en sådan ändring av lagen om statsbudgeten att skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningspriset på kortfristiga skuldförbindelselån som staten upptagit utgör utgift för det år då lånet betalas tillbaka i stället för det år då avtal om

lånet har ingåtts. Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1992. Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och bli tillämplad på skuldförbindelselån som emitteras den 1 januari 1992 eller därefter.

MOTIVERING

1. Nuläget

Enligt 3 § 3 mom. lagen om statsbudgeten (423/88), nedan budgetlagen, skall inkomsterna av nya statslån och amorteringarna på statskulden beaktas i budgeten till nettobelopp så att skillnaden mellan dem antecknas. Då upplåningsfullmakten dimensioneras har skillnaden i mark mellan lånets nominella värde och värdet enligt emissionskursen, dvs. nedsättningen av emissionspriset, beträffande statens skuldförbindelselån inte jämförts med ränta utan med lånekapital, varvid det ingår i lånefullmaktens belopp. På motsvarande sätt behandlas ränta och nedsättning av emissionspriset på olika sätt i 19 § 2 mom. budgetlagen i fråga om vilket finansår utgifterna skall hänföras till. Enligt det är ränta på statsskulden utgift för det år under vilket räntan har betalats, och nedsättning av emissionspriset på ett lån som staten upptagit är utgift för det år under vilket avtal om lånet har ingåtts.

Statens skuldförbindelselån används numera i den kortfristiga inhemska kreditupptagningen. Lånetiden är högst 12 månader och därför kan återbetalningen av lån som upptagits inom ramen för finansårets låneupptagningsfullmakt infalla under två finansår. Dessa lån har ingen

egentlig ränta (s.k. nollkuponglån), utan långivarens avkastning består enbart av skillnaden mellan det nominella värdet och inköpspriset. Till följd av det vedertagna budgeterings sättet och 19 § 2 mom. budgetlagen antecknas skuldförbindelsernas nominella värde i samband med emissionen av lånet i sin helhet som statens inkomst och som statens skuld och nedsättningen av emissionspriset som ränteutgift. Då lånet betalas tillbaka till sitt nominella värde blir det belopp som motsvarar nedsättningen av emissionspriset härvid såsom ingående i statsskulden efter amorteringen av skulden antecknat som statens utgift.

2. Den föreslagna ändringen

Stadgandet i 19 § 2 mom. budgetlagen gäller alla sådana inhemska och utländska lån som staten upptagit och vilkas nominella värde är större än det belopp som fås för dem då de emitteras. Med beaktande av dels de svårigheter som är förknippade med långfristig upplåning och dels statens budgeteringspraxis har upplåningen i praktiken begränsats till kortfristiga skuldförbindelselån med en lånetid om högst ett år. Beträffande dem utgör skillnaden

mellan det nominella värdet och försäljningspriset ingen egentlig nedsättning av emissionspriset utan jämförelse med ränta.

Skuldförbindelselån behövs fortfarande i statens upplåning. De ökar dock beloppet i den fullmakt som behövs för brutto- och nettoupplåningen och å andra sidan, på grund av det nuvarande anteckningssättet, kalkylmässigt även inkomst- och utgiftssidans slutsummor. I budgetpropositionen för 1992 och i regeringens proposition till Riksdagen angående fullmakter för statsrådet att uppta lån år 1992 (regeringens proposition 58/1991) har man också utgått ifrån att vid dimensioneringen av fullmakterna skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningspriset på skuldförbindelselån med en lånetid om högst ett år anses som ränta, och den har alltså inte beaktats i lånekapitalet. På motsvarande sätt har man, vid budgeteringen av de utgifter som åsamkas av statsskulden, i budgetpropositionen utgått ifrån att det anslag som behövs för ovan avsedda skillnad hänförs till det år under vilket lånekapitalet betalas tillbaka. Detta förutsätter en justering av 19 § 2 mom. budgetlagen.

Med anledning av det ovan sagda föreslås en sådan ändring av 19 § 2 mom. budgetlagen, att då utgifterna hänförs till finansåren anses skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningsvärdet på statens skuldförbindelselån med en lånetid om högst ett år som utgift för det år under vilket lånekapitalet betalas tillbaka. Beträffande dessa lån är det egentligen inte fråga om en nedsättning av emissionspriset, varför terminologin har justerats i detta hänseende.

Den föreslagna ändringen innebär att utgifterna för statens kortfristiga skuldförbindelselån hänförs till finansår i enlighet med den faktiska situationen, och kan inte anses stå i strid med budgetens års- och bruttoprincip.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

Propositionen ökar inte statens utgifter. Att budgeteringspraxis i fråga om upplåningsfullmakten ändras och att skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningspriset på kortfristiga skuldförbindelselån blir utgift det år då lånet betalas tillbaka i stället för det år då avtalet om lånet har ingåtts innebär att de utgifter som föranleds av nedsättning av emissionspriset i anslutning till kortfristiga skuldförbindelselån inte längre blir antecknade s.a.s. två gånger som utgift för staten. Återbetalningen av skuldförbindelselån, som emitterats under finansåret, till sitt nominella värde infaller beroende på lånetiden samma eller följande finansår liksom för närvarande. Att den bokföringsmässiga post som motsvarar nedsättningarna av emissionspriset utgår ur statsbudgeten innebär att inkomst- och utgiftssidans slutsummor minskar i motsvarande mån. I budgetpropositionen för 1992 är denna minskning uppskattningsvis 1,2 mrd mk.

4. Ikraftträdande

Den föreslagna ändringen ansluter sig till budgetpropositionen för 1992 och avses träda i kraft så snart som möjligt efter att lagändringen har godkänts. Den skall tillämpas på statens skuldförbindelselån som emitteras den 1 januari 1992 eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag
om ändring av 19 § lagen om statsbudgeten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 19 § 2 mom. lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/88) som följer:

19 §

*Inkomst- och utgiftsrester samt tidsbestämning
av vissa utgifter*

Skatter och inkomster av skattenatur samt amorteringar och räntor på lån som staten givit är inkomst för det år under vilket de har influtit till staten. Ränta på en statlig skuld är utgift för det år under vilket den har betalats, och nedsättning av emissionspriset på ett lån som staten upptagit är utgift för det år under

vilket avtal om lånet har ingåtts. Skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningspriset på statens skuldförbindelselån med en lånetid om högst ett år är utgift för det år under vilket lånet har betalats tillbaka.

Denna lag träder i kraft den 199 och den tillämpas på statens skuldförbindelselån som har emitterats den 1 januari 1992 eller därefter.

Helsingfors den 27 september 1991

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av 19 § lagen om statsbudgeten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 19 § 2 mom. lagen den 13 maj 1988 om statsbudgeten (423/88) som följer:

Gällande lydelse

19 §

*Inkomst- och utgiftsrester samt tidsbestämning
av vissa utgifter*

Skatter och inkomster av skattenatur samt amorteringar och räntor på lån som staten givit är inkomst för det år under vilket de har influtit till staten. Ränta på en statlig skuld är utgift för det år under vilket den har betalats, och nedsättning av emissionspriset på ett lån som staten upptagit är utgift för det år under vilket avtal om lånet har ingåtts.

Föreslagen lydelse

19 §

*Inkomst- och utgiftsrester samt tidsbestämning
av vissa utgifter*

Skatter och inkomster av skattenatur samt amorteringar och räntor på lån som staten givit är inkomst för det år under vilket de har influtit till staten. Ränta på en statlig skuld är utgift för det år under vilket den har betalats, och nedsättning av emissionspriset på ett lån som staten upptagit är utgift för det år under vilket avtal om lånet har ingåtts. *Skillnaden mellan det nominella värdet och försäljningspriset på statens skuldförbindelselån med en lånetid om högst ett år är utgift för det år under vilket lånet har betalats tillbaka.*

*Denna lag träder i kraft den
1991 och den tillämpas på statens skuldförbindelselån som har emitterats den 1 januari 1992 eller därefter.*
